

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXIII. DECEMBRIS.

M. FRANCISCO LE VIGNON, Doctore Medico, Scholarum Censore, & Præside.

Dantur-ne certa Virginitatis indicia?

VIRGINITAS, virtutum omnium principium, expers est contagionis integritas: hæc duplex, mentis una, carnis altera, quid prodest integra caro corruptâ mente? Virgo dicitur quæ à maris conjunctione vivit illibata, cum proposito perpetuo abstinendi à venerâ delectatione nondum expertâ, licet multæ sint virgines, absit quæræ, utinam aliquo pacto possent explorari, & pudoris incorrupti atque inviolatæ castitatis certa dari possent indicia: Frustra sponsus de virginitate sponsæ dubitat, frustra illam in jus vocat; quid apud parentes vel Iudices accuset; quid petat divortium, aut de desertione cogitet; non Iuriconsulti, non Medici, non ignaræ obsterices in incertâ dabunt consilium, feminarum pudicitia & incorrupta castitas omni major dote venit æstimanda, quæ ut Sol sine luce, nunquam est sine pudore, & virgo dum intacta manet, tunc chara suis, si castum amisit pudorem, nec pueris jucunda manet, nec chara puellis, mulieri nihil est salvi amisâ pudicitia, res tamen tenera quæ ut flos pulcherrimus citò ad levem marcescit auram.

MOS fuit ubi nupta primâ nocte cum marito erat concubitura, collum filo metiri, & postero mane si latius esset quàm ut eodem filo posset circumdari, eâ nocte pro certo deflorata fuerat virgo; sed fingum ipso fragilius & tenuius filo: Non melius gagatis lapidis suffusus virginitatem deprehendit; an in potu exhibitus, urinam movet corruptæ? Nonne succinum eodem modo exhibitum, virginitatem præbat, & simile quid accidit, si portulacæ femina prunis inspersa, ad suffimentum substituantur? An ea est virgo, cujus urina si perfusa est malvæ aut urticæ, virides eas conservat; sic Achates gemma in pollinem redacta, si corruptæ exhibeatur, vomitum movet: vel ex sonitu & exeuntis urinæ impetu aliquid possumus conjicere, an pinna narium si sint patulæ aliquid certi demonstrant; vel facies decolor, aut suo flore spoliata, aliquid indicat; sæpe mentitur vultus color, is pulcherrimus quem ingenuus pudor gignit; an si cartilago quæ in apice nasi dividi se permiserit, & digitis tactu quasi scindi videatur, corruptionis est indicium?

QUIS fidem adhibeat Democrito, qui à vocis mutatione corruptam agnovit virginem? Sunt-ne virgines quæ vocem consuetam retinent? an coitu vox acuta transit in gravem, sonora in raucam? an odor corporis post deflorationem mutatur in olentem qui referat hircinum? an sororiantes & horridulæ mammillæ, quarum papillæ fragorum instar rubent, & circulus has ambiens pallet, notæ sunt virginitatis? an pili in pudendis mulierum crispiores in virginibus, lenes, longi, ac minime tortuosi erumpunt? an virginitatis signum partium muliebrium coalitus? an cervicis uteri latera nondum venerem expertis, quasi conglutinata manent, quæ primus disjungat & divellat concubitus? an virginibus uteri cervix rugosa maxime & angusta? an flos virgineus consistit in quatuor carunculis myrtiformibus membranarum quibusdam coeuntibus, cariophilli nondum explicati, aut calicis parvæ rosæ semixpanis formam referentibus? an hinc flos dicta virginitas, & deflorare virginem pudicitiam expugnare significat? Certa quæris virginitatis indicia? vis tutam servare virginitatem; illorum sequere mores, qui ut virginum suarum nullo modo suspectam haberent pudicitiam, puellis, ubi primum nate erant, pudenda consuebant relicto tantum meatu ad urinam reddendam: Neque enim satis potest quisquam pudicitiam servare filiarum suarum.

AN linteamina in quibus novi conjuges concubuerant, virginitatis sunt opima spolia & symbola? Hinc annoâ mulier præ foribus expectabat antequam invitati discumberent & convivarentur? An si nihil sanguinis stillat ex primo coitu, reddenda parentibus sponsa, & invitatorum turba discedet impransâ? Hæc severa lex, nec justa, quæ non apparente tali signo, lapidibus sponas obrui volebat: Neque enim quod sanguis deficiat, suspicio aliqua adversus mulieris integritatem oriri debet: Nonne multis de causis desideratus ille non effluit sanguis? Nonne ætate laxiores & duriores partes reddi possunt? Nonne menstruorum longa evacuatio partium symphyim & coalitum paulatim corrumpit: sic penis modica magnitudo & rigiditas nullam lacerationem faciunt, nec in primo congressu excitant dolorem: Ipsæ corruptæ sanguinem possunt profundere, vel quia tempore coitus erumpunt menstrua, vel quia cervix uteri naturâ est angusta, vel viro penis est rigidus & mole magnus, aut mulier medicamentis adstringentibus cervicis uteri angustiam sibi conciliavit.

HY MEN pro certo virginitatis signo, pro nuptiarum Deo & Præside, nec non pro ipso hymno in virginum nuptiis habitus est. Hoc nomen impositum fuit sumptâ metaphorâ à tenui quâdam tunica, quæ virginitatis claustrum servare putabatur, hymen dicta, ut & eugium, flos virgineus, castitatis zona: Sic Græcis *ὑμην* devirginatæ dicebantur puellæ, zonam solvere virgini, eam corrumpere significat; hinc fortè nova nupta cingebatur zonâ, quam primus solveret sponsus. Sunt qui hanc membranam merum esse signum volunt, si adsit præter naturam esse: quæ enim hujus necessitas, quis usus? Dantur quidem clausæ & imperfectæ virgines, sed morbus est in vitiosa conformatione non naturalis illarum partium tunica. Contendunt alij rem esse naturalem, & in omnibus reperiri: Sed quænam sit hujus tunicæ substantia, quo loco sit posita? an uno aut pluribus foraminibus pervia, lis est sub iudice: Nobis eam liceat tanquam inutilem ac vitiosam rejicere, ut & affirmare nulla dari certa Virginitatis indicia.

Ergo non dantur certa Virginitatis indicia.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ioannes Baptista de Revelois.

M. Fabianus Perreau.

M. Edmundus Charrier.

M. Raphael Maurin.

M. Ludovicus Gallais.

M. Franciscus Gouët, Chirurgia Professor.

M. Gilbertus Puyton.

M. Claudius Seguin.

M. Nicolaus Brayer.

Proponebat Lutetiæ CLAUDIVS BIENDISANT, Aquisensis, A. R. S. H. M. DC. LXVI.